

Van de brug af gezien, de Roovers, nog tot 23 februari in Monty, Antwerpen (03-238.91.81), 26 februari in de Stadsschouwburg, Sint-Niklaas (03-776.39.39), 27 en 28 februari in KC Nona, Mechelen (015-20.37.80).

MET *A view from the bridge* schreef Arthur Miller een regelrechte tragedie. Van bij het begin wordt het net gespannen: een man vat een fatale passie op voor een vrouw die hem wettelijk niet toebehoort. De advocaat-verteller registreert de kroniek van een aangekondigde dood. In de versie van de Roovers levert dit hartverscheurend theater op, dat je bij momenten recht naar de keel grijpt.

In een havenbuurt in Brooklyn woont Eddy met zijn vrouw en zijn nichtje Cathy. Hij heeft het meisje opgevoed als een dochter. Wanneer twee verwante illegalen uit het Italiaanse moederland de familie vervoegen, slaat Eddy's lichte neiging tot overbescherming om in een obsessie.

De jonge Rodolfo ontpopt zich tot de katalysator van Eddy's angsten en verlangens. Zijn onbeschaamde narcisme maakt hem tot het prototype van de onwettige minnaar. Eddy worstelt met een wet die verraad toelaat, maar wraak verbiedt. Als hij zich in zijn wanhoop uiteindelijk wendt tot de tradities uit zijn verre vaderland, staan zijn eigen onwetendheid en zijn machisme hem in de weg.

In de encenering van de Roovers is alles tot een minimum beperkt. De beelden zijn economisch opgebouwd rond een erg sober scènebeeld, dat vaag herinnert aan de schepen waarmee ze ooit Italië verlieten. Op de vierkante huiskamervloer spelen zich de confrontaties tussen de protagonisten af. Tussen de tafelen blik de advocaat Alfieri vooruit, af en toe biedt hij een zeldzaam poëtisch inzicht in de zielenroerselen van de personages.

Robbie Cleiren zet een zeer sterke vertolking neer van de man die verbeten op zijn ondergang afstevent. Het contrast met de ingehouden speelstijl van de andere acteurs geeft zijn strijd een hartverscheurende dimensie. De farce die de vrijscène tussen Cathy en Rodolfo eerst is, wordt onverwacht een dramatisch hoogtepunt, wanneer Eddy in één beweging zowel zijn bloed verraaft als zijn passie erkent.

Van de brug af gezien is een voorstelling die het tragische intelligent aan het komische weet te koppelen, en het theatrale aan het al te menselijke, met een uitzonderlijk gevoel voor timing, dosering en tragiek.

Elke Van Campenhout

Van de brug af gezien. Hartverscheurend theater van de Roovers. © Stef Stessel